

Biuletyn Informacji Publicznej

Uznanie za repatrianta.

Janusz Affelski

Podstawa prawna

rozdział 3 ustawy z dnia 9 listopada 2000 roku o repatriacji (Dz.U. z 2000 r. Nr 106, poz. 1118 z późn.zm.) oraz rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 8 marca 2001 roku w sprawie postępowania w sprawach o uznanie za repatrianta (Dz.U. Nr 22, poz. 260); ustawa z 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2000r. Nr 98, poz.1071 z późn zm.).

Kto załatwia sprawę:

Oddział Spraw Wewnętrznych w Wydziale Spraw Obywatelskich i Cudzoziemców,

Budynek B, III p. pok. nr 31A,

ul.Konarskiego 1-3, 85-950 Bydgoszcz

tel. 52 34 97 231,

Przyjmowanie wniosków: pokój 31a, budynek B, III piętro

poniedziałek, środa, czwartek, piątek: 8.00-13; wtorek: 8.00-14.00

Jakie dokumenty należy złożyć:

1. [wniosek o uznanie za repatrianta](#),
2. poświadczoną urzędowo kopię ważnego dokumentu potwierdzającego tożsamość i obywatelstwo,
3. odpis skrócony aktu urodzenia,
4. odpis skrócony aktu małżeństwa lub inny dokument określający stan cywilny,
5. życiorys,
6. poświadczoną urzędowo kopię karty pobytu,
7. zaświadczenie o pobieraniu nauki w szkole wyższej jako stypendysta strony polskiej oraz odpis dyplomu,
8. zaświadczenie potwierdzające fakt stałego zamieszkiwania przed dniem wejścia w życie ustawy na terytorium obecnej Republiki Armenii, Republiki Azerbejdżańskiej, Republiki Gruzji, Republiki Kazachstanu, Republiki Kirgiskiej, Republiki Tadżykistanu, Republiki Turkmenistanu, Republiki Uzbekistanu albo azjatyckiej części Federacji Rosyjskiej,
9. dokument wydany przez właściwy organ, poświadczający brak przeszkód do nabycia obywatelstwa polskiego, wymagany przepisami umowy międzynarodowej, której stroną jest Rzeczpospolita Polska, w przedmiocie zapobiegania powstawaniu przypadków podwójnego obywatelstwa.

Osoba ubiegająca się o uznanie za repatrianta, która nie posiada decyzji konsula o uznaniu za osobę polskiego pochodzenia, dołącza do wniosku dokumenty potwierdzające polskie pochodzenie, o których mowa w art. 6 ustawy. Dokumenty te wojewoda przekazuje konsulowi właściwemu ze względu na ostatnie miejsce zamieszkania na stałe tej osoby za granicą, w celu wydania decyzji o uznaniu jej za osobę polskiego pochodzenia.

Dokumenty sporządzone w języku obcym należy złożyć wraz z ich tłumaczeniem na język polski, sporządzonym lub poświadczonym przez tłumacza przysięgłego.

Opłaty:

brak

Termin załatwienia sprawy:

nie później niż w terminie dwóch miesięcy od złożenia wniosku – art. 35 kpa. Okres załatwienia sprawy może jednak ulec wydłużeniu w przypadku, gdy wnioskodawca nie załączy decyzji konsula o uznaniu za osobę polskiego pochodzenia, a jedynie dokumenty na podstawie których można wydać taką decyzję. Wówczas dokumenty świadczące o polskim pochodzeniu zostają przesłane konsulowi właściwemu ze względu na ostatnie miejsce zamieszkania na stałe tej osoby za granicą, w celu wydania decyzji o uznaniu jej za osobę polskiego pochodzenia.

Czy i gdzie można odwołać się od decyzji:

odwołanie wnosi się do MSWiA za pośrednictwem organu, który wydał decyzję w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji stronie.

Biuletyn Informacji Publicznej

Uznanie za repatrianta.

Janusz Affelski

Ponadto warto wiedzieć:

osobom uznanym za repatrianta nie przysługują formy pomocy określone w rozdziałach 4, 5 i 6 ustawy o repatriacji, które przysługują wyłącznie repatriantom w rozumieniu art. 1 ust. 2 wymienionej ustawy.

Autor informacji:	Janusz Affelski
Informację wprowadziła:	Paweł Skutecki
Data wytworzenia informacji:	2004-01-07 02:00:00
Data udostępnienia informacji:	2004-01-08 00:00:00
Ilość wyświetleń informacji:	5623